

השבת של רבי נחמן מברסלב

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל בער אודסר בן ר' אייזיק שלמה, זצ"ל

במדבר

וידבר ה' אל משה במדבר ... (א, א)

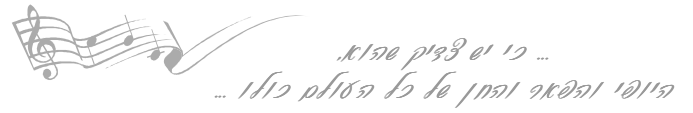
לא התורה, נחשב כל העולם הפקר כמדבר והכל יכולין לשלט בו חס ושלום. כי באמת הן בכלליות העולם קדם קבלת התורה והן בכל אדם בפרטיות כל זמן שאינו נוהג כשורה חס ושלום ואינו מקים את התורה חס ושלום אז העולם והאדם הם בבחינת הפקר כי אין הפקר גדול מזה כשאין חושבין על אחריתו ותכליתו ומה יהיה ממנו בעלמא דאתי לאחר פטירתו כי אי אפשר להמלט מן המיתה בשום אופן כי אפלו כשיבוא משיח במהרה בימינו גם אז יהיה מְכַרַח כל אדם למות כמו שאמר רבנו ז"ל בפרוש שאפילו משיח בעצמו ימות לא כמו שחושבין העולם שכשיבוא משיח תתבטל המיתה כי לא כן הוא כני"ל ואם כן מאחר שאי אפשר להמלט מזה ואז יהיה עולם ארץ לעולמי עד ולנצח נצחים היש מפקר גדול מזה כשהולך אחר תאוות לבו ומפקיר עצמו מחיים נצחים וכמו שאמר רבנו ז"ל ונדפס בשיחות הר"ן שאמר רבנו ז"ל שהפקרות אין צריכין לעבודת ה' יתברך כי יכולין להיות איש כשר בלי הפקרות.

ואמר אף על פי שאצלי אין זה הפקרות כלל כי אדרבה להפך הוא מפקר הינו מי שאינו מפקיר עצמו בשביל ה' יתברך זהו מפקר באמת, אך אף על פי כן אפילו מה שנקרא אצל העולם הפקרות וכו' גם זה אין צריכין כי יכולין להיות איש כשר בלי הפקרות עין שם. נמצא שבאמת זה שאינו הולך בדרכי ה' זהו מפקר באמת כי אין הפקרות גדול מזה שמפקיר חיים נצחים וטוב אמתי ונצחי בשביל שעה קלה בשביל תענוגי עולם הזה שהוא כצל עובר וכל תענוגיו מערבים במרירות בכעס ויגון ומכאובות ואין שום אדם שרודף אחר עולם הזה שיהיה לו נחת ותענוג בעולם הזה כי כל ימיו כעס ומכאובות כי העולם הזה מלא פגעים וצרות ויסורים ודאגות ומרירות גדול בכל עת ובכל שעה וכמובא בשל"ה אין רגע בלא פגע אין שבוע אין שמטה וכו' וכו' עיין שם. וכמבאר אצלנו במקום אחר שבאמת אין נמצא גם אחד שיהיה לו עולם הזה כלל.

ובודאי אין טוב באדם כי אם לרדוף תמיד אחר התכלית האמתית תכלית הנצחי שהוא לעבד את ה' תמיד לסור מרע ולעשות טוב שזהו טוב אמתי לנצח נצחים.

נמצא מי שאינו מקבל על עצמו על תורה ומצוות הוא בחינת מפקר ובאמת הוא הפקר כי נסתלק ממנו שמירתו יתברך והכל יכולין לשלט בו וכמו שמצינו בכלליות ישראל כשחטאו בימי בית ראשון שנבאו להם הנביאים שיהיו כמו הפקר וישלטו בהם העכו"ם כמו שכתוב בירמיה ל"ד הנני קרא לכם דרור נאם ה' אל החרב וכו'. ופרש רש"י שם הנני קורא לכם דרור מאתי שאיני אדון לכם ותהיו הפקר אל החרב וכו' וכיוצא בזה בכמה פסוקים וזהו בחינת חרבן הבית המקדש כי מחמת עוונותיהם הפקיר ה' יתברך את הבית המקדש עד ששלטו בו ידי זרים:

כי קדם קבלת התורה וכן כשעזבין את התורה חס ושלום ואין מקיימין אותה חס ושלום, אזי העולם חס ושלום בבחינת הפקר כי עקר קיום העולם הוא על ידי התורה. וישראל זכו בכל העולם ומלאו על ידי קבלת התורה ובשביל זה קבלו ישראל את התורה במדבר כי מדבר הוא מקום הפקר להורות שישראל זכו בכל העולם מן ההפקר על ידי התורה כי קדם קבלת התורה הכל נחשב כמדבר שהוא הפקר. (לקוטי הלכות – הלכות הפקר ונכסי הגר ג', אות א')

סיפור

© ... כל הני"ל עבר בשנת תקע"א שהיא שנה ראשונה אחר הסתלקותו [של רבנו הקדוש], אחר כך הגיע ראש השנה של שנת תקע"ב וזה היה ראש השנה הראשון שאחר הסתלקותו ובעצם נפלאותיו עזרני השם יתברך שנתקבצנו יחד לאומין על ראש-השנה ומאז ועד הנה נתוסף בכל שנה ושנה כמה נפשות שבחרו בחיים ובאו גם כן על ראש השנה להשתטח על קברו הקדוש בערב ראש השנה, ולהתפלל עמנו יחד בראש השנה ועצם מעלת הקבוץ שלנו בראש השנה אין כאן מקומו ומבאר קצת במקום אחר (חיי מוהר"ן תג-תו)

© ואני בבואי מאומין לביתי אחר ראש-השנה זה, אז התחלתי לישב את עצמי מה לעשות עתה כי בכל השנה שעברה הייתי טרוד בעסקי העזבון של רבנו זכרונו לברכה ובעסק ההדפסה והקרחתי לטלטל עצמי ולנסע הרבה לכאן ולכאן ואף שהיה עסק גדול ונסיעות של מצוה אבל על כל פנים מחמת הטלטול לא הייתי יכול לקבע עצמי על התורה בשעורים קבועים ובוודאי גם באותה השנה שעברה היו לי רבות מחשבות בלי שעור מה עושין עתה אחר שכבר נסתלק הוד לבי ומשגבי וכל מה שעבר עלי במחשבה דבור ומעשה בוודאי אי אפשר לבאר כלל אך מחמת טרדותי בשנה זאת לא יכלתי לקבע עצמי על התורה וכני"ל אבל עתה אחר ראש השנה תקע"ב הני"ל שכבר גמרתי הדפסת הספרים הני"ל, התחלתי לישב את עצמי וקבעתי לי שעורים ללמד וישבתי בבית-מדרש ישן דפה ולמדתי כפי מה שקבעתי לי וגם פה הייתי מטלטל מדירה לדירה כי לא היה לי בית וישבתי בשכנות ופעם אחת בחרף בא אדון מאנשי חיל והוציא אותי מן הבית והקרחתי בתוך החרף לטלטל עצמי לבית אחר.

ובאמת גם זה היה לטובה כי זה הבית האחר היה טוב יותר לפני בכמה אפנים. אבל על כל פנים הייתי מטלטל והיו לי יסורים מהדירות ועקר גדל עצם היסורים שלי בזה שהגיעו עד הנפש היה מחמת שלא היה לי שום חדר מיוחד בשביל לעסק בו בהתבודדות, אשר זה היה מְכַרַח לי מאד מאד, אבל לא זכיתי לזה וגם בהיותי בנעמירוב לא היה לי חדר מיוחד כרצוני אך אף על פי כן מחמת שישבתי בבית אבי זקני זכרונו לברכה שהיה בית גדול מְרוּח, מצאתי שם ברב פעמים מקום מיוחד אבל בכאן שישבתי בשכנות היה קשה לי למצוא מקום מיוחד והיו לי יסורים גדולים מזה, ואף על פי כן היו לי כמה עצות בזה בעזרת השם יתברך, כאשר כבר דברנו מזה הרבה אך איש כמוני בוודאי היה צריך חדר מיוחד בפרט שהייתי צריך בכל פעם לעסק בכתיבת דבריו הקדושים וכו' שלזה צריכים בוודאי חדר מיוחד אבל לא זכיתי לזה עדין וישבתי בבית המדרש ולמדתי בתמימות פוסק ושאר ספרי קדש ונעלם ממני ולא ידעתי שעדין אפשר גם עתה להאיר באיזה נפשות ישראל לעוררם לעבודת השם באמת כפי מה שקבלתי ממנו ז"ל.

© אך "אני ישנה ולבי ער קול דודי דופק" בי, כי דבריו הקדושים האמתיים שהשאיר בי דבורים חמים כגחלי אש היו כאש עצור בעצמותי ונלאיתי כלכל לא אוכל להתאפק, והייתי מספר ומדבר בתמימות עם בני הנעורים מהתכלית של זה העולם, ובתוך דברי הייתי מספר להם מעוז נוראות נפלאות תורותיו ושיחותיו ומעשיותיו ועצם נוראות גדלת קדשתו וכו'.

© ובכל זה היו לי תהילה לאל הרבה הרבה לספר דברים המשיבין ומחיין את כל נפשות השומעין וכו' וכו', עד שהתחילו דברי לכנס בלבם קצת ונתעורר לבם קצת לחשוב על תכליתם הנצחית, עד שהיו משתוקקים לשמע ממני דברי אלקים חיים הנובעים ממעיני הישועה של אדוננו מורנו ורבנו הנורא זכר צדיק וקדוש לברכה וכל מה שעבר בזה בפרטות בכמה דרכים נפלאים ונוראים ונעלמים מאד מאד שעזרני השם יתברך בזה בכל יום ובכל עת, אי אפשר לבאר ולספר כלל אלו פינו מלא

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביומנו. (קלימ"ב, טו)

טוב להגיד ולשיר נ נח נחמן נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

מכתב

וכו' אין אנו מספיקין וכו' והנה השם יתברך יודע קטנותי ושפלותי שהייתי בעיני ולא עלה על דעתי שיהיה לי כח לקרב אנשים לעבודתו יתברך.

אך בכל עת שדברתי ממנו זכרונו לברכה ומתורותיו ושיחותיו הקדושות נתעוררתי כישן וראיתי שאף על פי כן אין מי שיוודע דבורים אלה לאמתתן כמוני השפל ובתוך כך נזכרתי מה שרבנו אמר לי כמה פעמים בכמה לשונות שרצונו שאקרב נפשות להשם יתברך וחוקני בזה בכמה וכמה לשונות וכו' ועל ידי זה נתחזקתי בכל פעם ואחר כך חזר ונחלש דעתי כל כך עד שכמעט שכחתי בכל ההתחזקות.

ואחר כך, כשעזרני השם יתברך בפרט בעת שדברתי עם אנשים מאמתתו זכרונו לברכה, חזרתי ונזכרתי וכן היה כמה פעמים והנה כבר ידוע לנו שאחרי כל רבוי הדבורים שמדברים עם אנשים מהתכלית ומעוררים אותם לשוב להשם יתברך, עם כל זה לפעל איזה פעלה אצלם אפילו כחוט השערה זה קשה מאד מאד כי לבעל בחירה קשה מאד לעזר (כמבאר במקום אחר (חיי מוה"ר"ן קצו)) אבל אף על פי כן אנו מחייבים כל אחד לדבר עם חברו ביראת שמים, והטוב בעיניו יעשה, השומע ישמע והחדל יחדל וכמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (שבת נ"ה): "אם לפניך גלוי לפנייהם מי גלוי":

(עצות המבוררות – ספירת העומר, ג)

עצות ותפילות

טבילת מקוה בשבועות הוא תקון גדול ועל ידי זה נמשך דעת גדול ונמשכים חסדים רבים וגדולים. כי הרחמים הם כפי הדעת, ומכיוון שבשבועות נמשך דעת גדול מאד, על כן יורדים ובאים מלמעלה חסדים גדולים ורחמים רבים. אשרי האיש שזוכה לקבל שבועות בקדשה ובכשרות, ובפרט הטבילה במקוה שהיא בוודאי מצוה גדולה מאד, כמבאר בתחילת הסעיף. ועל ידי הטבילה בשבועות, וקבלת היום טוב כראוי, זוכים לקדשת שבועות. מקוה של שבועות מרמזת גם על קדשת שער החמשים מחמשים שערי בינה, שמשם נמשך קדשה וטהרה על ישראל בשבועות.

בשבועות מקבלים את התורה. היינו שבים זה נמשך בכל שנה ושנה ידיעה חדשה לדעת ולהבין עצות לקיום התורה, שזה עיקר קבלת התורה. וכפי שכל אדם מרבה בתפלה להשם יתברך עבור קיום התורה, וכפי שכל אחד מתחזק ברצונות ובכסופים ונכסף לקיום התורה, כן הוא זוכה מדי שנה בשנה לקבל בחג השבועות דעת גדול שנמשך מן השמים לקיום התורה, שזה עיקר קבלתה. כך מבאר בלקוטי הלכות. גם אפשר לקבל ביום טוב שבועות חיות חדשה ולהמשיך רפואה לריאה.

ועזרנו וזכנו והושיענו שזוכה לטהר ולקדש עצמנו בכל עת על-ידי טבילת מקוה, וזוכה להמשיך עלינו טהרה וקדשה גדולה על-ידי טבילת המקוה, לטהר עצמנו מכל הטמאות, מכל החטאים והעונות והפשעים שחטאנו ושעונו ושפשענו לפניך מנעורינו עד היום הזה, ולהמשיך עלינו קדשה גדולה על-ידי המקוה הקדושה. ותשפיע עלינו על-ידי זה דעת גדול ורחמים רבים. ותתן לנו כח ותעזרנו שזוכה להמתיק על-ידי טבילת המקוה, כל הדינים שבעולם מעלינו ומעל זרענו ומעל כל עמך בית ישראל, ולבטל כל הצרות וכל הגזרות רעות על-ידי זה, ותושיע לנו תמיד על-ידי טבילת המקוה הקדושה והנוראה מאד, ויקים מקרא שכתוב, מקוה ישראל ה', מושיעו בעת צרה.

ותזכנו להמשיך עלינו קדשת המקוה של חג השבועות הקדוש שהוא זמן מתן תורתנו שאז נתקברו ישראל אליך וזכו לקבל את התורה הקדושה על-ידי טבילת המקוה. וזוכה ללנו בחג השבועות לטבל עצמנו במקוה העליונה, במקוה של שער החמשים של הקדשה, שהוא רחמים גדולים ורבים, וחסד עליון, ודעת גדול מאד. ותעזרנו שזוכה להמשיך עלינו קדשת המקוה הזאת בכל השנה כלה, וזוכה לטהר ולקדש עצמנו תמיד, ולצאת מהרה מחמשים שערי טמאה ולכנס בתוך החמשים שערי קדשה. ויקים בנו מהרה מקרא שכתוב, וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם (לקוטי תפילות א' – מתוך תפילה נו):

(ספר אבי הנחל א' - מכתב ק)

ב"ה, ערב פסח תשכ"ז.

לכבוד עיני ולבי, החושק וחומד לדרש ולחפש ולבקש לתור ולחתר לגלות המים עמקים שמרפאים כל מיני חלאים רעים ומרים של הכפירות ואמונות כוזבות, ומגדלים האמונה הקדושה, אמונה חזקה ונכונה, אמונה ישרה זכה צחה ובוררה, עד שיכירו וידעו כל העולם את ה', וישליכו כלם אלילי כספם ותאותם ויתנו לו כתר מלוכה. מי ימלא גבורות ה' ונפלאותיו וחסדיו העצומים שזכינו בדור העני הזה מה שלא זכו לזה כל הדורות הקדמונים מיום בריאת העולם. חיים ארְכִיִם חיים טובים חיים אמתיים ונצחיים בהתגלות האמת.

ישמח לבבי על שהוספת עלי חסדך וטובתך וקבלתי עוד פעם תרומה על סך מאה ל"י, ישלם ה' פעלך הטוב ותהי משכרתך שלמה מאת ה' השוכן בציון וירושלם, שירים קרנך ומולך ותשכיל ותצליח בכל אשר תפנה, והעקר שתזכה לחשב תחבולות ולבקש עצות למצא הצדיק האמת שאצלו כל הישועות וכל הרפואות, ולהכניסו בלב כל ישראל שזהו עקר תשועתם לדור דור ותקותם לנצח. אשרינו שזכינו לחסות בצל כנפיו הקדוש, לא יאשמו כל החוסים בו.

בברכת חג כשר ושמח, עבדך ואוהבך באמת בכל לב ונפש.

ישראל בער אודיסר

שיחות

(ר' ישראל אודיסר, זצ"ל - המשך)

... הגדולים לא חלקו, הם ראו שזה לא פשוט] רואים בעולם עוד מעשיות כאלה? כל העולם אומרם ויודעים שאין מעשיות כאלו, אין בכל העולם... אני הייתי אצל הרב משה פיינשטיין עם הפתק... יש המלצה! רק הבן נתן לו המכתב, אז הוא בא לאבא שלו והראה לו את המכתב, אז הוא אמר לו: "זה? אל תצחק מזה, הוא אמר שזה פלא, פלא גדול!", והוא רוצה לראות את הפתק המקורי והאיש הזה שמצא אותו, הלכתי אליו עם הפתק... רבנו כותב לי "תלמידי היקר", במקום שלא היו צריכים לכתוב "תלמידי היקר", "מאד היה קשה לי לרדת אליך להגיד לך". הוא הפסיק "תלמידי היקר"...

האבא של שמואל הורוביץ הוא היה גאון מפורסם, דיין... רב שמואל הורוביץ נתקרב לרבנו, אני קרבותי אותו, אני דיברתי איתו תמיד מרבנו, והוא נתקרב לרבנו, הוא היה חביב, ואני קרבותי אותו לרבנו. אימא שלו, גם האימא שלי, האימא שלי נפטרה, קיבלה חלשות, נפטרה,

השם יתברך ריחם עלי, עשה נסים שהיא חזרה לחיים... אנחנו היינו החיילים הראשונים, אני נלחמתי עם גיבורים, עם רבנים, מפורסמים בעולם, ואני עשיתי את שלי, כל העולם יודעים שאומן היה סגור לכל העולם, ועכשיו פלאות השם יתברך שנפתח לכל העולם, בלי מלחמה, נסים, נסים... רואים האמת, רואים פתק כזה, לא צריכים שום המלצה, זה כתב שלו, וזה החתימה שלו לא נתגלה רק על ידי רבנו בעצמו, רק רבנו הקדוש גילה את זה, "נחמן מאומן", הבעל שם הקדוש זכה להביא בעולם את רבנו הקדוש, זה עניין פלא כזה, אין דיבורים לדבר... ראיתי את רבנו איזה פעמים, שלושה פעמים, רק לראות הכתב והלשון, רואים שזה {כתב של רבנו}, וגם כן גילה את השם שלו "נחמן מאומן"...

... רואים שזה אמת ויציב ונכון, לא בן אדם כתב את זה, לא הלשון ולא הכתב... עוד לא היה פלא כזה בעולם משום צדיק, מכתב? כמה בעלי תשובה נעשה מזה הספר, כולם אמרו שאין כמוהו, "ליקוטי תפילות", כמו "ליקוטי תפילות" אין בעולם... אני קישרתי את ה"ליקוטי מוה"ר"ן, התורות עם התפילות ביחד, אבל ה"ליקוטי מוה"ר"ן, זה באריכות, ואני לקחתי את הספר של רבי ישראל קרדונר, "קיצור ליקוטי מוה"ר"ן, והוא עשה הרבה בעלי תשובה אמתיים. ה"ליקוטי תפילות", זה היה ההתבודדות של רבי נתן, טיפה מן הים... לא צריכים הסכמות, זה עד לעצמו, כשרואים הפתק, רואים שזה למעלה מן הטבע, פלא כזה, רק הוא בעצמו גילה את עצמו. "נחמן מאומן", זהו ניגון פשוט, כפול, משולש, מרובעי, אבל זה היה לפני שבעים שנה...

126 אילוס

"אין צדקה נחשבת כמו צדקת הדפוס"

תרומות לעילוי: בכל סניפי הדואר, השבון מספר 89-2255-7 מערכת: 054-8484486 או 054-8429006
דואר: ת.ד. 27100 ירושלים 91270 / שידורי מצוה: 02-5824048 (13:00-15:00)
אמי"ל: Shabat.Breslev@gmail.com / ארכיון העלוים: www.nanach.org/parsha

